

ELŐSZÓ

ÚTJÁRA indítjuk a Magyar Katolikus Almanach első évfolyamát. Újszerű kiadványt akartunk adni, méltót a magyar katolicizmus új, friss lüktetéséhez. Bemutatjuk az Egyház hatalmas szervezetét, közöljük az Egyház központi kormányzatának és magyarországi részének sematizmusát; ez Almanachunk praktikus része, melyre minden magyar katolikusként — egyházinak és világinak — szüksége lehet és szüksége van. És tükröt tartunk a magyar katolikus élet elé, hogy meglássuk magunkat, hogy büszkén nézhessük munkánkat s a tükörben felismerjük fogyatkozásainkat is, ráeszméljünk a végzetek mellett további feladatainkra.

Az Országos Katolikus Szövetségnek ez nem első ilyenmű kiadványa. Már 1915-ben kiadtuk a «Katolikus Intézmények és Egyesületek Címtárát», mely az akkor kitűzött célnak megfelelően csak adattár volt. Ma új típusú Almanachal állunk elő, melynek helyességéről és szükségéről mélyen meg vagyunk győződve, mert hozzá az inspirációt, összeállításához az erőt és buzdítást primásunktól, Csernoch Jánostól és a magyar püspöki kartól nyertük.

A nagyméltóságú Püspöki Kar 1926. évi tavaszi és őszi konferenciáján egy Magyar Katolikus Almanach szerkesztésével és kiadásával Szövetségünket méltóztatott megbízni, amit a Bibornok Hercegprimás úr Óeminenciája legmagasabb hozzájárulásával 1557/1926. sz. leiratában kegyeskedett a Szövetséggel közölni. A kitüntető bizalmat az Országos Katolikus Szövetség azzal igyekszik meghálálni, hogy Óeminenciája és a nagyméltóságú Püspöki Kar óhajának és szándékainak legmegfelelőbben szerkessze ezt az új magyar katolikus kiadványt.

Az első lépés talán még bizonytalan, de tudjuk az utat és ismerjük a magunk elé tűzött célt. Évfolyamról-évfolyamra, lépésről-lépésre igyekszünk majd az utat jobban kitaposni. Az első lépésre gyorsan is kellett magunkat rászánunk. Ennek az első kötetnek szerkesztésére aránylag kevés idő állott rendelkezésre, hogy azt a magyar katolikusok karácsonyfája alá tehessek. Hogy mégis idején elkészülhettünk, azt annak a lekötelező és meleg támoga-

tásnak javára könyvelhetjük el, melyben szerény buzgólkodásunkat az egyházi és világi hatóságok s kedves, kitűnő közvetlen munkatársaink részesítették, s amelyért meghatottan fejezzük ki hálánkat és köszönetünket.

Ismerjük Almanachunk ezen első kötetének fogyatkozásait. Mindent nem adhattunk, több dolog közlését, a változatosság kedvéért is a jövő évfolyamoknak tartottuk fenn. Ha Almanachunk alaptípusa nem is fog változni — ami természetes, sőt szükséges kíváncsiom egy folytatólagos kiadványnál — egyhangúakká sem akarunk lenni s minden következő kötetbe az állandó részek mellé új anyagot, új vonatkozásokat, új szempontokat iktatunk. Hálásak lennénk, ha olvasóink barátságosan figyelmeztetnének az első kötet hiányaira és tanácsaikkal, ötletcikkkel segítenének a következő évfolyam megszerkesztésében. A jövő évfolyamban például a hazai szerzetesrendek teljesebb összeállítását hoznók, egyesületeink életéről bővebben számolnánk be, büszke seregszemet tartanánk a nagyérdemű hazai katolikus sajtó, tudomány és irodalom fölött.

Munkatársaink egy részének díszes sorát megtalálja az olvasó a tartalomjegyzékben. Sok névtelen munkatársunkat külön nem említhettük fel s így inkognitó szorítjuk meg hálásan kezüket. Mégis külön meg kell emlékeznünk *Nemes Czike Gáborról*, aki az Almanach ügyét több tekintetben önzetlenül szolgálta. Fel kell jegyeznünk továbbá jeles művész-munkatársaink nevét, *Köszegi Bellát* és *Drahos Darabos Istvánét*, kik a címlapot és a naptár szép, magyaros, ízlésesen modern és beszélő fejléceit ötletes és finom tollal rajzolták, *Makoldy Józsefét*, aki az egyetem és az egyetemi templom, valamint a hercegprimás aranymiséjének rajzait készítette el ismert művészetével, *Wesszely Norbertét*, ki *Őszentsége XI. Pius* szentévi ornátusát reprodukálta rutinos kézzel, valamint *Jantchi Bédét*, aki a magyar székesegyházaknak, a kelyheknek és az egyházi öltönyöknek régészetiileg pontos és művészileg tiszta rajzait készítette el. Övék és a sokszor méltán méltatott «Stephaneum»-nyomdáé az Almanach művészi kiállításának babérja. És a névtelenül rejtőző munkatársak közül az első sorba kell állítanunk *Früchtl Edét*, a magyar katolikus ujságírásnak és irodalomnak e szélestudású és megbecsülhetetlenül gondos, kitűnő munkását, aki Almanachunk technikai összeállításában fő támaszunk volt.

Budapest, 1926 Karácsony hava, a Szeplőtelen fogantatás ünnepe.

A SZERKESZTŐK.